

JYDSK SKOLESCENE

Indbydelse

I forståelse med skolemyndighederne indbyder foreningen »Jydsk Skole-scene« herved skolens elever fra 11 års alderen (5. klasse) til at indmelde sig til de forestillinger, skolescenen agter at give på *Aarhus Teater* i skoleåret 1959-60, nemlig:

Molière:	SCAPINS GAVTYVESTREGER
Sv. Aa. Reerslev:	JULEREJSEN (mindre børn — til og med 7. skoleår).
Wm. Shakespeare:	HELLIGTREKONGERSAFTEN
Kaj Munk:	EN IDEALIST (større børn).

Indmeldelse snarest muligt.

Indmeldelsen er bindende. — Kontingentet 7,50 kr. for hele sæsonen opkræves på skolen.

Skodesløs behandling af teatrets udsmykning og inventar, f. eks. kravlen over stole, vil medføre bortvisning.

Aarhus, i august 1959.

Styrelsen.

Elevens navn:

Elev i *skole*

..... *klasse*

indmeldes herved i foreningen »Jydsk Skolescene« for sæson 1959-60. Kontingent 7,50 kr.

.....
Fæderens/Moderens underskrift,

Denne blanket afrides og afleveres paa skolen i udfyldt stand.

Scapins Gavtyvestreger

Molière er en af de største komediedigtere, der har eksisteret! Han levede i Frankrig fra 1622-73 og skrev en mængde vittige og ofte for tidsperioden meget rammende komedier. Molière havde sin egen skuespiller-trup, og her spillede han bl. a. selv den berømte rolle som spasmageren *Scapin* i den komedie, I skal se på Aarhus Teater.

»Scapins Gavtyvestreger« er en af Molières lystigste komedier. En sætning herfra er blevet berømt og bruges den dag i dag som en vending i sproget: »Jamen, hvad ville han også på den galej?«

Når katten er ude, spiller musene på bordet. I »Scapins Gavtyvestreger« er to købmænd ude i forretninger og imens laver deres sønner gale streger: De forelsker sig! Fædrene vender hjem og bliver meget vrede. De synes nemlig ikke, at det er de rigtige piger, sønnerne har valgt sig. Men til alt held kommer tjeneren *Scapin* til hjælp, og med sine rævestreger og fiffige påfund kører han sådan rundt med de stakkels fædre, at de til sidst hverken ved ud eller ind. — Komedien slutter naturligvis i fryd og gammen!

Julerejsen

Charles Dickens, den store engelske digter (1812-70), har skrevet nogle dejlige julefortællinger. En af dem er blevet frit dramatiseret af den danske forfatter og præst Sv. Aa. Reerslev. Komedien kalder han »Julerejsen«. Den handler om den gamle, gerrige og hårdhjertede sagfører Scrooge.

På den bedste dag i hele året — sådan siger Dickens — træffer vi ham på hans kontor i London. Vi ser, hvor ondt han behandler sine medmennesker, og det er ikke nogen rar oplevelse.

Ført af julens ånd foretager vi en drømmerejse med ham gennem hans tilværelse fra barndommen til hans alderdom, og stillet overfor sine onde gerninger forfærdes Scrooge. Han angrer og lover at forbedre sig ved at ære julen og leve i dens gode ånd *hele året*.

På julerejsen møder vi et væld af herlige mennesketyper, unge og gamle, tykke og tynde, onde og gode, kedelige og grinagtige i spændende og morsomme situationer — sådan som Dickens var en mester i at skildre dem.

Helligtrekongersaften

Ved et skibsforslis bliver den unge adelsfrøken Viola skilt fra sin tvillingebroder Sebastian, som hun ligner til forveksling, og reddet i land i Illyrien, hvor hertug Orsino regerer. For at undgå farer forklæder hun sig som ung mand, og under det påtagne navn Cesario kommer hun i tjeneste som page hos hertugen, der nærer en ulykkelig kærlighed til den smukke grevinde Olivia. Hun har i sorg over sin broders død trukket sig tilbage fra verden. Det lykkes med stort besvær Cesario-Viola at få foretræde for grevinden

som Orsinos bud, der på hertugens vegne erklærer grevinden sin kærlighed med det resultat, at Olivia forelsker sig i den formodede yngling, der naturligt nok må afvise hende.

Mens Olivia fører en stille tilbagetrukket tilværelse, nyder hendes onkel, fyldebøtten og svirebroderen Tobias Hikke, livet i fulde drag, altid oplagt til gale streger. Han hjælper på sin måde den naragtige junker Andreas Blegnæb med hans frieri til Olivia. I forening med hendes lystige kammerpige og vittige nar opfører han en forrygende komedie med den opblæste hushovmester Malvolio. De spiller ham et brev i hænde, af hvis indhold han må forstå, at Olivia elsker ham. Tåbelig pyntet teer Malvolio sig sådan, at grevinden lader ham indespærre som forrykt til jubel for det lystige kompagni.

Tilfældigt træffer Olivia Sebastian, der heldigt er reddet fra druknedøden. På grund af ligheden mellem ham og Viola antager hun ham for den elskede Cesario, finder nu genkærlighed og vil lade sig vie til ham. Da Viola hører herom, giver hun sig til kende og efterhånden opklares alle forviklinger og forvekslinger. De rette elskende får hinanden — den samme præst vier Sebastian til Olivia og Orsino til Viola.

En idealist

Handlingen i »En Idealist« er bygget over et bestemt afsnit i den jødiske oldtids historie. Mellem Israelitterne og deres halvjødiske broder- og grænsfolk, Edomitterne, havde der i århundreder stået bitre og blodige kampe. Det endte med Edoms underkastelse, men folket glemte aldrig, at det — som efterkommere af Esau — havde den egentlige ret til Israels rige.

Da romerne fik magten i Israel, lykkedes det Edomitten Antipater at få indflydelse ved at slutte sig til de nye herrer og blive udnævnt af Cæsar til prokurator i Judæa. Efter ham fortsatte hans søn Herodes værket og blev udnævnt til Jødernes Konge. Et par år senere indtog han Jerusalem. Edomitterne havde fået hævn over folket.

»Herodes var en genial mand med en vældig naturkraft, men tillige en rå og despotisk karakter *uden spor af idealitet*«. Disse sidste ord fra professor Buhl's omtale af Herodes fik Kaj Munk til at reagere voldsomt. Thi hvad er da idealitet? Er ikke den, der kæmper for et ideal — det være godt eller ondt —, og ligesom Herodes sætter alt ind på det, er han ikke idealist? Ser vi ikke i en sådan mand den helstøbte personlighed, der afløkker os respekt? Det stærke viljesmenneske var netop Kaj Munks tidligste ungdoms-ideal. Fra sin læsning af Søren Kirkegaard huskede Kaj Munk, at »Hjertets renhed er at ville eet«. Disse ord brugte han som motto til sit drama for at angive det synspunkt, hvorunder det skulle ses og dets titel forstås.

»En Idealist« handler om Herodes' rabiater magtbegær, og dette ses i lyset af det ene mål, han har sat sig, og som han offer alt i verden på at nå, sin races hævn over jøderne, »Edoms fod på Jacobs nakke«.